

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ ๑๒ - ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นตอนกลางคืนและเช้า ช่วงกลางวันอากาศร้อน	๑. มังคุด	ผลอ่อน/ดอกบาน	เพลี้ยไฟ	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยทำลายโดยการดูดน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ของพืช <u>ระยะออกดอกและติดผลอ่อน</u> อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวซึกลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ <u>ระยะแตกยอดอ่อนและใบอ่อน</u> ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต แคระแกร็น หงิกงอและใบไหม้ ต้นมังคุดขาดความสมบูรณ์	สำรวจการระบาดของเพลี้ยไฟบนใบอ่อน ดอกและผลอ่อน หากพบเพลี้ยไฟ จำนวนมากกว่าหรือเท่ากับ ๐.๒๕ ตัวต่อดอก หรือ ๑ ตัวต่อยอดหรือผลอ่อน ให้พ่นสารอิมิดาโคลพริด ๑๐% เอสแอล อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อะซีทามิพริด ๒๐% เอสพี อัตรา ๔ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ สไปนีโทแรม ๑๒% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟต้านทานต่อสารฆ่าแมลงได้
	๒.. ทุเรียน	ผลอ่อน/ดอกบาน	๑. หนอนเจาะผล	ทำลายทุเรียนตั้งแต่ผลเล็ก อายุประมาณ ๒ เดือน ไปจนถึงผลใหญ่ทำให้ผลเป็นแผล อาจเป็นผลให้ผลเน่าและร่วงเนื่องจากเชื้อราเข้าทำลายซ้ำ ถ้าหากหนอนเจาะกินเข้าไปจนถึงเนื้อผล ทำให้บริเวณดังกล่าวเน่าเมื่อผลสุก ภายนอกผลทุเรียนจะสังเกตเห็นมูลและรังของหนอนได้อย่างชัดเจน และจะมีน้ำไหลเยิ้มเมื่อทุเรียนใกล้แก่ ผลทุเรียนที่อยู่ชิดติดกันหนอนจะเข้าทำลายมากกว่าผลที่อยู่เดี่ยวๆ เพราะแมมีเสื่อชอบวางไข่บริเวณ	๑. หมั่นตรวจดูผลทุเรียน เมื่อพบรอยทำลายของหนอนเจาะผล ให้ใช้ไม้หรือสวดแข็งเขี่ยตัวหนอนออกมาทำลาย ๒. ตัดแต่งผลทุเรียนที่มีจำนวนมากเกินไป โดยเฉพาะผลที่อยู่ติดกันควรใช้กิ่งไม้หรือกาบมะพร้าวคั่นระหว่างผล เพื่อป้องกันไม่ให้ตัวเต็มวัยวางไข่หรือตัวหนอนเข้าหลบอาศัย ๓. การห่อผลด้วยถุงมุ้งไนลอน ฤกษ์เมย์ หรือ ถุงพลาสติกสีขาวขุ่น เจาะรูที่บริเวณขอบล่าง

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				รอยสัมผัสนี้	<p>เพื่อให้หยดน้ำระบายออก โดยเริ่มที่อผลตั้งแต่ผลทุเรียนมีอายุ ๖ สัปดาห์ เป็นต้นไป จะช่วยลดความเสียหายได้</p> <p>๔. สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพเมื่อจำเป็นต้องใช้ คือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเฉพาะส่วนผลทุเรียนที่พบการทำลายของหนอนเจาะผล</p>
			<p>๒. โรครากเน่าโคนเน่า (เชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i>)</p>	<p>อาการที่ราก เริ่มแรกจะเห็นใบที่ปลายกิ่งมีสีเขียวซีดไม่เป็นมันเงา เที่ยวลู่ลง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้น ใบจะเหลืองและหลุดร่วง หากขุดดูราก จะพบรากฝอยมีลักษณะเปลือกอ่อน และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรงอาการเน่าจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย</p> <p>อาการที่กิ่งและที่ลำต้นหรือโคนต้น ระยะแรกจะเห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลืองเป็นบางกิ่งสังเกตเห็นคล้ายคราบน้ำบนผิวเปลือกของกิ่งหรือต้น ในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นอาจเห็นเป็นหยดของเหลวสีน้ำตาลแดงออกมาจากบริเวณแผลและจะค่อยๆ แห้งไปในช่วงที่มีแดดจัด ทำให้เห็นเป็นคราบ เมื่อใช้มีดถากบริเวณคราบน้ำนั้นจะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล ถ้าแผลขยายใหญ่ลุกลามจนรอบโคนต้น จะทำให้</p>	<p>๑. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรรีบระบายออก</p> <p>๒. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก</p> <p>๓. ควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่งจะเป็นช่องทางให้เชื้อราสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ง่ายขึ้น</p> <p>๔. ต้นทุเรียนที่เป็นโรครุนแรงมาก หรือยืนต้นแห้งตาย ควรขุดออกแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วราดดินในหลุมและบริเวณโดยรอบ ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทั้งไว้ระยะหนึ่ง จึงปลูกทดแทน</p> <p>๕. ตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ทุเรียนใบร่วงจนหมดต้น และยืนต้นแห้งตาย</p> <p>อาการที่ใบ ใบช้ำ ดำ ตายหนึ่งคล้ายถูกน้ำร้อนลวก และจะเกิดอาการไหม้แห้งคาต้นอย่างรวดเร็ว พบมากช่วงฝนตกหนักต่อเนื่องหลายวัน</p>	<p>กิ่ง ใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค รวมทั้งเก็บผลเน่าที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารเมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน ๑-๒ ครั้ง ทุก ๗-๑๐ วัน และควรหยุดพ่นสารก่อนเก็บเกี่ยวผลอย่างน้อย ๑๕ วัน</p> <p>๖. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง</p> <p>๗. เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีซีด ไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลดร่วง ใช้ฟอสโฟนิก แอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือราดดินด้วย ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร</p> <p>๘. เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือขูดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทาแผลด้วยฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม ๘๐%</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๘๐-๑๐๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร หรือ เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐-๖๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ลิตร ทุก ๗ วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสโฟนิก แอซิด ๔๐% เอสแอล ผสมน้ำสะอาด อัตรา ๑:๑ ใส่กระบอกฉีดยา ใช้อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าลำต้นหรือกิ่งในบริเวณตรงข้ามอาการโรค หรือส่วนที่เป็นเนื้อไม้ดีใกล้บริเวณที่เป็นโรค ๙. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งเป็นโรค กิ่งแห้ง และตัดขั้วผลที่ค้างอยู่ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค</p>
มีฝนตกบางพื้นที่ (ภาคใต้)	๓. ปาล์มน้ำมัน	ระยะต้นกล้า	โรคใบไหม้ (เชื้อรา <i>Curvularia oryzae</i>)	<p>โรคนี้อพบมากในระยะต้นกล้า และช่วง ๑ ปี แรกหลังลงแปลงปลูก มักพบอาการของโรคบนใบอ่อน ซึ่งส่วนมากจะเป็นช่วงที่ใบเริ่มคลี่ ลักษณะอาการเริ่มแรก เกิดจุดเล็กๆ สีเหลืองกระจายทั่วใบ ต่อมาแผลขยายใหญ่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลดำ ลักษณะบวม ขอบแผลนูน และมีวงสีเหลืองล้อมรอบ หากโรครุนแรง แผลจะขยายรวมกัน ทำให้ใบไหม้แห้ง ม้วนงอ และเปราะฉีกขาดง่าย มีผลให้ต้นกล้าชะงักการเจริญเติบโต ถ้าอาการโรครุนแรงมากอาจทำให้ต้นกล้าตาย</p>	<ol style="list-style-type: none"> ใส่ปุ๋ยบำรุงให้ต้นกล้าแข็งแรง สังเกตใบอ่อนของต้นกล้า ซึ่งเป็นส่วนที่ง่ายต่อการเข้าทำลายของเชื้อรา หากพบใบเป็นโรคเล็กน้อย ให้ตัดส่วนที่เป็นโรคออกไปทำลายนอกแปลงปลูก ต้นที่เป็นโรครุนแรง ต้องนำออกจากแปลงเพาะ เพื่อกำจัดแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค หากพบโรครุนแรง พ่นด้วยสารแมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อะซอกซิสโตรบิน + ไตฟีโนโคนาโซล ๒๐% + ๑๒.๕% เอสซี

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไทแรม ๘๐% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แคปแทน ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ทุก ๗ วัน โดยไม่พ่นสารชนิดเดียวกันต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรสลับชนิดสาร เพื่อป้องกันการต้านทานของเชื้อสาเหตุโรค และงดการให้น้ำด้วยระบบพ่นฝอย
อากาศแห้งแล้ง	๔. อ้อย	ระยะแตกกอของอ้อยปลูกใหม่และอ้อยต่อ	หนอนกออ้อย	<p>หนอนกออ้อย ที่สำคัญที่พบเข้าทำลายอ้อยมี ๓ ชนิด คือ หนอนกอลายจุดเล็ก หนอนกอสีขาว และหนอนกอสีชมพู</p> <p>หนอนกอลายจุดเล็ก</p> <p>หนอนเจาะเข้าไปตรงส่วนโคนระดับผิวดิน เข้าไปกัดกินส่วนที่กำลังเจริญเติบโตภายในหน่ออ้อย ทำให้ยอดแห้งตาย การเข้าทำลายของหนอนกอลายจุดเล็กจะทำให้ผลผลิตอ้อยลดลง ๕-๔๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้หนอนยังเข้าทำลายอ้อยในระยะอ้อยอย่างปล้อง โดยหนอนเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในลำต้นอ้อยซึ่งทำให้อ้อยแตกแขนงใหม่ และแตกยอดพุ่ม</p> <p>หนอนกอสีขาว</p> <p>หนอนเจาะไชจากส่วนยอดเข้าไปกัดกินส่วนโคนยอดที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้ยอดแห้งตาย โดยเฉพาะใบที่ยังมีอายุน้อย ส่วนใบยอดอื่นๆ ที่หนอน</p>	<p>๑. ในแหล่งชลประทาน ควรให้น้ำให้อ้อยแตกหน่อชัดเจน</p> <p>๒. ปล่อยแตนเบียนไข่ไตรโคแกรมมา อัตรา ๓๐,๐๐๐ ตัวต่อไร่ต่อครั้ง ปล่อยติดต่อกัน ๒-๓ ครั้ง ใช้ช่วงที่พบกลุ่มไข่ของหนอนกอ</p> <p>๓. เมื่ออ้อยอายุ ๑ เดือน หรือเมื่ออ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ควรพ่นสารฆ่าแมลง เดลทามาทริน ๓% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่น ๒-๓ ครั้ง ห่างกัน ๑๔ วัน</p> <p>๔. เมื่อพบการระบาดของหนอนกออ้อยและทำให้อ้อยแสดงอาการยอดเหี่ยวมากกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ควรพ่นสารฆ่าแมลง อินดอกซาคาร์บ ๑๕% อีซี อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล ๕.๑๗% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะเวลาเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>เข้าทำลายจะมีลักษณะหงิกงอ และมีรูพรุน เมื่ออ้อยมีลำแล้วหนอนจะเข้าทำลายส่วนที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้ไม่สามารถสร้างปล้องอ้อยให้สูงขึ้นไปได้อีก ตาอ้อยที่อยู่ต่ำกว่าส่วนที่ถูกทำลายจะแตกหน่อขึ้นมาทางด้านข้าง เกิดอาการแตกยอดพุ่ม</p> <p>หนอนกอสีชมพู</p> <p>หนอนเจาะเข้าไปตรงส่วนโคนของหน่ออ้อยระดับผิวดิน เข้าไปทำลายส่วนที่กำลังเจริญเติบโตภายในหน่ออ้อย ทำให้ยอดแห้งตาย ถึงแม้หน่ออ้อยที่ถูกทำลายจะสามารถแตกหน่อใหม่เพื่อชดเชยหน่ออ้อยที่เสียไป แต่หน่ออ้อยที่แตกใหม่เพื่อชดเชยในระยะหลังจะมีอายุสั้นลง ทำให้ผลผลิตและคุณภาพของอ้อยลดลง</p>	<p>ลิตร หรือ ลูเฟนบูรอน ๕% อีซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นโดยใช้ น้ำ ๖๐ ลิตรต่อไร่</p>

- รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก ศวส.จันทบุรี
- : สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน (นางสาวสุรียรัตน์ ทองคำ) ข้อมูลจาก กลุ่มวิชาการ
- ผู้กลั่นกรอง : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช